

Experti: Nekompetentný Matovič nemá úroveň ani okresného funkcionára.

Nehovoriac o tom, akou zberbou sa obklopil a dal jej moc rozhodovať..

- CZ24 News | 12. června 2020

SLOVENSKO: „Niektó taký nekompetentný v tom kresle ešte nesedel,“ povedal na adresu slovenského predsedu vlády liberalizmom kovaný sociológ Michal Vašečka. S týmito slovami, ktoré vlastne iba tlmočia názor slovenskej liberálno-progresívnej smotánky, sa dá výnimočne súhlasiť.

Samozrejme, doterajšie pôsobenie Igora Matoviča vo vrcholovej štátnej funkcii by sa dalo charakterizovať aj oveľa drsnejšie. Matovič nielenže nie je schopný riadiť vnútorné veci štátu, ale je doslova diletant v zahraničnej politike, nemajúci úroveň ani priemerného okresného funkcionára politickej strany.

Žiaľ, tento náš facebookový predseda vlády nemá ani len dobrých našepkávačov – na rozdiel od prezidentky Zuzany Čaputovej, ktorá svoje verbálne prejavy zvláda aspoň na úrovni slušne napísaných slohových prác.

Čo si však slovenské Kocúrkovo zvolilo, to má. Mimochodom, U nás v Kocúrkove je názov vynikajúceho satirického filmu z roku 1934 s legendárnym Jánom Werichom v hlavnej úlohe, ktorý udivuje svojou aktuálnosťou aj dnes.

V Kocúrkove s napätím očakávajú príchod významného hosťa vracajúceho sa z cudziny. Omylom však za neho považujú splašeného trestanca na úteku, ktorý sa rýchlo spamätá z prekvapenia, vžije sa do novej úlohy a vďaka jeho výrečnosti ho zvolia za starostu mesta.

A v Kocúrkove sa začnú diať veci nevídané. Tento film je akoby pokračovaním hry Kocúrkovo z pera slovenského klasika Jána Chalupku, aj keď vo Werichovom podaní už nejde len o rozprávku o hlúposti, ale o satirický príbeh s ostrejšími, nadčasovými kontúrami.

Voličom Kocúrkova neprekáža, keď je človek drzý podvodník, veď s drzosťou najďalej zájdeš, s drzosťou sa môžeš dostať až na vrchol politickej kariéry. Je to podobenstvo nielen o podvode kocúrkovského hlavného hrdinu, ale aj o hlúposti a naivite podvedených. Podobnosť so situáciou na Slovensku je čisto náhodná...

Pripomeňme si, čo sa stalo nedávno u nás v Kocúrkove. Predseda slovenskej vlády oslávil pri príležitosti storočnice Trianonskej dohody maďarský štátny sviatok Deň spolupatričnosti slávnostnou recepciou na Bratislavskom hrade. Slávnosť pripravil osobný našepkávač premiéra József Berényi a hosťami bola stovka prívržencov Strany maďarskej komunity.

Slovenský premiér sa vraj okrem iného ospravedlnil maďarskej menšine za krivdy, ktoré spôsobili Maďarom Slováci. Potupné memorandové žiadosti, predložené predstaviteľovi Slovenskej republiky iredentistickou skupinou SMK, to bola len čerešnička na torte upečenej zo stáročnej „trianonskej krivdy.“ Viktor Orbán sa musel od smiechu chytať za brucho.

Igor Matovič prestrelil. A poriadne. Slovenskí politici sa prebudili zo spánku, na druhý deň sa

ozývala kritika zo všetkých strán. Kocúrkovský hrdina sa tiež prebudil a obrátil sa chrbtom k svojim včerajším hosťom: vraj mu napľuli do podávanej ruky.

Šovinistický prejav Viktora Orbána celý ten rituál okolo storočnice Trianonu spečatil dlhým prejavom prednesenom v Sátoraljaújhely 6. júna 2020 o výnimočnosti maďarského národa predurčeného vládnuť v Karpatskej kotline. „Iba štát má hranice, národ ich nemá. To je zákon,“ povedal s rečníckym pátosom premiér všetkého maďarstva.

„Existujú takí, ktorí to pochopili, a sú takí ktorí nie. Ktorí to ešte nepochopili, mali by sa radšej poponáhľať, pretože sa ich čas kráti. Máme za sebou tisícročnú históriu, preto my sa povznesieme nad časovými a priestorovými obmedzeniami. My v Bratislave vidíme Pozsony a v Kluži Kolozsvár. Vidíme, lebo sa na tento svet pozeráme po maďarsky,“ povedal Orbán.

Na záver nášho kocúrkovského príbehu sa mi tlačí do klávesnice počítača už len nástojčivá otázka: Zvolíme si ešte niekedy na Slovensku premiéra či prezidenta, ktorý sa bude pozeráť na tento svet po slovensky?